

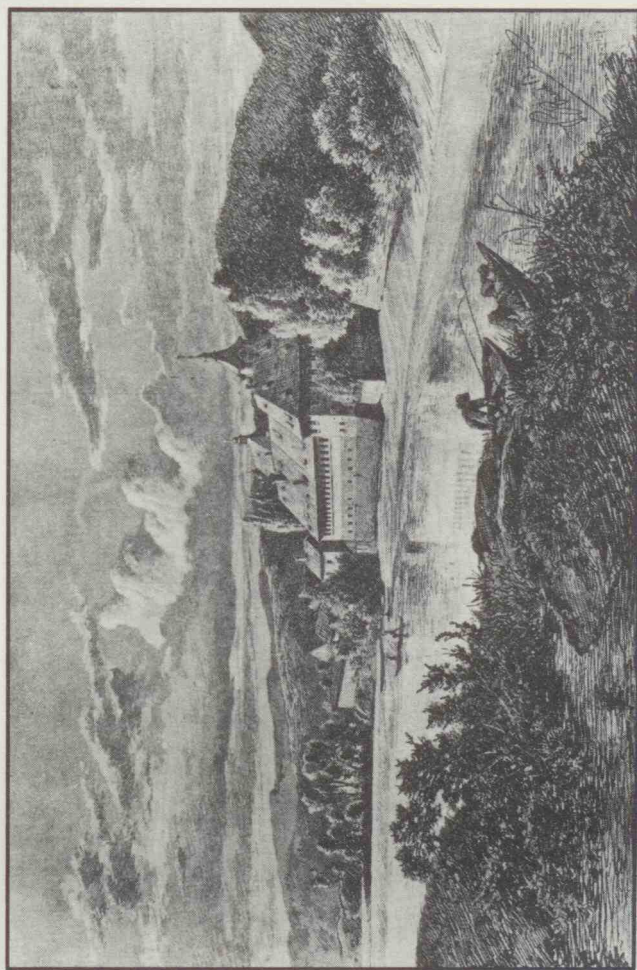
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

2-94

ROČNÍK X

Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **přijímání dražebních jistot**
- **poskytování bankovních informací**

Většinu těchto služeb poskytujeme již přímo v Dobřichovicích.

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasíláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filialka Dobřichovice
Palackého 541
Dobřichovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93
Fax 991 10 41

Nekalá soutěž v Dobřichovicích

aneb odpověď na otevřený dopis

Vážený pane Vaníku,

čel jsem váš otevřený dopis datovaný dne 10.12.1993, ve kterém odmítáte platit místní poplatky z prodeje tabákových výrobků a alkoholických nápojů, a to proto, že podle vašeho názoru Obecní úřad v Dobřichovicích podporuje "nekalou soutěž". Tuto nekalou soutěž vidíte v tom, že školní jídelna, podle vás podporovaná z obecního rozpočtu, tedy i z vašich poplatků a daní, umožňuje stravování kromě dětí a důchodců i jinými strávníky, čímž přý vznikají nerovné podmínky pro podnikání v oblasti stravování v obci a vaše společnost je připravována o potenciální zákazníky. Potud volný citát z vašeho dopisu.

Nejprve tedy několik faktů. Především k poplatkům - tyto jsou vybírány na základě obecně závazné vyhlášky naší obce, která byla nedávno novelizována. Asi víte, že obecní rada navrhla (i na váš popud) snížení poplatků z piva na polovinu, ale ostatní členové obecního zastupitelstva tento návrh neschválili, a proto máme vyšší poplatků v původní výši 10%. Předpokládal bych, že se na schůzi zastupitelstva projednávají pro vás jisté tak důležité body, dostává v hojném počtu podnikatelé v oboru provozování restauračních zařízení, aby sami vysvětlili, proč je tyto poplatky tak tíží, a ovlivnili tak rozhodování. Nebyl tam však z vás nikdo. Nedá se přitom říci, že obecní zastupitelstvo jako celek nemá pro soukromé podnikání pochopení. Vždyť mezi jeho paměťti členy je nejméně pět soukromých podnikatelů a takové zastoupení nemá v OZ žádná zájmová nebo profesní skupina.

Další poznámka se týká praxe vybírání poplatku z alkoholu a tabáku. Když ne všichni, tak obrovská většina provozovatelů hospod si o tento poplatek zvedla cenu piva, vína a dalšího alkoholu. A nyní tento, vlastně již hosty zaplacený poplatek, odmítáte odevzdat tam kam patří - na rozvoj obce, na opravy dopravních značek, laviček, veřejného osvětlení a pod. zařízení zničeného např. veselými hosty na cestě z hospody. Domnívám se, že takto "podnikáte" i Vy. Hospodaříte tedy s tím, co Vám nepatří, a to by snad se již mělo nazývat jinak.

Nyní k vašemu obvinění z tzv. nekalé soutěže. Především bych chtěl vyjádřit svůj osobní názor občana - nechápu, jak se Vy jako provozovatel asi nejlepšího restauračního zařízení v obci, poskytnutého v centru obce komplexní služby - ubytování se stravováním na úrovni - můžete cítit ohrožen školní kuchyní, vařící jen jedno jídlo denně, které si lidé mohou jen vyzvednout do přinesené nádoby, tedy stravovacím zařízením nesrovnatelně nižší kvality a omezených možností. Pokud bych já sám chtěl jít v Dobřichovicích na oběd, nikdy by mě nenapadlo jít s kastrunkem do školní jídelny, ale spíše bych navštívil Vinici.

Nyní bych rád vyvrátil vaše obvinění, že obecní úřad z vašich daní a poplatků "podporuje" stravování cizích zaměstnanců.

Kalkulace jedné porce oběda ve školní jídelně základní školy se skládá ze tří položek: z ceny potravin - Kč 10,30, z režijních nákladů věcné povahy - Kč 6,20 a ze mzdových nákladů - Kč 3,30. Tato kalkulační je odvozena ze skutečných nákladů provozu školní jídelny. Cena potravin zahrnuje cenu surovin zakoupených v malo- a velkoobchodě. Věcné náklady zahrnují ceny energie, materiálu mimo

potraviny, obnovy DKP a ZP, náklady na spoje a pod. Mzdové náklady pak zahrnují platy personálu jídelny, to vše vztaheno na jeden oběd. Jsou to tedy skutečné náklady na jeden uvařený a u okenka školní jídelny vydaný oběd - v ceně Kč 19,80 za takový oběd není žádná podpora ani dotace obecního úřadu z vašich daní ani z daní kteréhokoliv jiného občana. Vzniklo zde někde nedorozumění - pokusil bych se vysvětlit jeho příčinu.

Obec skutečně dotuje některé obědy ve školní jídelně, a to pouze obědy vydávané školním dětem a obědy vydávané našimi dobříchovickými důchodci. V případě dětí platí rodiče jen hodnotu potravin, tedy oněch Kč 10,30, snížených ještě o průměrný příspěvek obce Kč 1,- (existují malé rozdíly mezi hodnotou stravy pro první a druhý stupeň, mnou uváděná čísla jsou průměrná čísla pro školní kuchyň jako celek). Režijní náklady věcné, tedy oněch Kč 6,20, dotuje dětem obec a mzdové náklady, tedy oněch Kč 3,30, dotuje dětem Otkresní úřad, protože hraří platy kuchařek a hospodářky. V případě důchodců se vychází z ceny oběda Kč 19,80 a obecní úřad poskytuje v rámci sociálního příspěvku dotaci až do výše Kč 6,- na každý oběd. Ostatní zájemci o obědy si je mohou ve školní jídelně koupit za cenu Kč 19,80, a to včetně zaměstnanců pošty, Obecního úřadu, event. i dalších organizací.

Vysvětlil jsem vám doufám dostatečně jasně, že obec nedotuje obědy pro cizí strávky vyjma školních dětí a důchodců. Vy jste mi sám jednou řekli, že to není možné, že pod 20 Kč se oběd nedá uvařit. Srovnajte si, pane Vaňku, někdy náklady vaší restaurace a školní jídelny, školní jídelna neplatí nájem, protože provozovatelem jídelny je obec a obec nebude sama sobě platit nájem - vy sám nejlépe víte, kolik platíte nájem Na vinici. Další položka jsou mzdy - srovnajte si plat kuchařky ve školní jídelně a plat vašich kuchařů či kuchařek. A ještě bych chtěl zmínit počet obědů - školní jídelna vaří kolem 300 stejných obědů každý den, srovnajte tento počet s tím, kolik jich vaříte vy.

Závěrem bych chtěl znovu zdůraznit, že se pokoušíme porovnat neporovnatelné: moderní restauraci s několika sály, s obsluhou, s výběrem celé řady jídel a nápojů a školní jídelnu s jedním jídelnem, vydávaným jiným osobám než školním dětem pouze do přinesených kastrůlků. To, že s kvalitou stravování ve školní jídelně je málokdo spokojen, je pouze veřejné tajemství. Koncelem roku vyhlásila obecní rada výběrové řízení na provozovatele školní jídelny v nových podmínkách (právní subjektivita, ekonomická samostatnost, vlastní účetnictví a pod.). Informace byly vyvěšeny dříve než jeden měsíc na veřejných tabulích, byly vyhlášeny obecním rozhlasem, vy sám jste mně řekli, že byste o to měl zájem, bohužel mezi přihlášenými zájemci jste chyběl.

Věřím, že jsem vás přesvědčil, že obec Dobříchovice nepodporuje žádnou "nekalou soutěž" v oblasti stravování, čímž padá váš důvod zadržování místních poplatků, a to již od září minulého roku. Doufám, že je ihned převedete na konto obce.

S pozdravem

Václav Kratochvíl
místostarosta a předseda finanční komise

***

Vážený čtenáři,

redakce Kukátka poskytla zástupcům firmy Intertaz možnost reagovat na uvedený text Dr. Kratochvíla obou textů vedle sebe v jednom čísle před přímým ohledem na čtenáře dala pak přednost zveřejnění že takto mohou čtenáři lépe porovnat a že tím může být tato polemika na stránkách Kukátka už v tomto čísle uzavřena. Je asi trochu škoda, že k diskusi na tak zajímavé a závažné téma dochází takto a až teď. Redakce vyjadřuje přesvědčení, že jak tuto causu, tak řadu jiných problémů, které "ozvlášťují"

[2]

KUKÁTKO 2/94

naši dobříchovickou realitu nebo které se teprve zrodí, se podarí vyřešit k jaké také spokojenosti hlavně na jiných fórech, tedy v přímém kontaktu s těmi, kteří byli zvoleni ku správě věcí veřejných, např. na veřejných zasedáních OZ nebo na hovorách s občany, pro jejichž komání se před časem vyslovila valná většina členů OZ (tímž samozřejmě naprosto nemáme v úmyslu bránit výměně názorů na stránkách Kukátka, to bychom byli sami proti sobě).

Vážený pane Kratochvíle, rado OÚ,

i my jsme četli Váš otevřený dopis v redakci Kukátka, dovoluji, abychom Vás poučili o základech slušného chování, jistě jste si všiml, že otevřený dopis pana Ing. Antonína Vaňky, ředitele firmy INTERTAZ spol. s r.o. adresovaný paní Juríkové a uveřejněný v Kukátku obdržela jmenovaná i rada OÚ s předstihem, aby byla schopna reagovat na naše výhrady. Do dnešního dne jste neuznali za vhodné nám oficiálně odpovědět.

Na Váš otevřený dopis reagujeme i my otevřeným dopisem a dáváme Vám jej na vědomí.

Vy tvrdíte, že obecní rada navrhla i na náš popud snížení poplatků z piva. Musíme Vám oponovat, pokud rada někdy něco navrhla v tomto smyslu, nejsem o tomto informován. O zmíněný poplatek z vytvořeného piva žádali jednatelé našich firem, a to pan Miroslav Kratochvíl a pan Ing. Antonín Vaněk. Oba jmenovaní jste pozvali na obecní radu, na které jste se poprvé vůbec nesešli (přijel pan Kočármik), podruhé Vás bylo tak málo, že jste nebyli schopni cokoliiv rozhodnout. Ty davy podnikatelů, kteří podnikají na úseku hostinské činnosti a ubytovacích služeb, tudíž nemohly být o požadavku našich zástupců vůbec informovány.

Pokud máte v zastupitelstvu pět podnikatelů, tak by to skutečně mělo ovlivnit podnikatelské aktivity v obci. Nevšiml jsem si. Za nezalost stavebního zákona jsme dostali na popud paní starostky dvě pokuty (provedli jsme dle dokumentace usazení dvou střešních oken a upravili jsme zázemí hotelu, zhodnotili jsme tedy obecní majetek, ale - a to je pravda - bez požehnutí).

Dobrá hospoda, pane doktore, se dá zavést buď na dobrém jídle, nebo na alkoholu a zavírací době. Naše firmy volí první variantu a snaží se své podniky založit na kvalitní a chutné stravě. Proto Vám máme za zlé, že z našich hostů děláte opilce devastující po odchodu z hotelu Pod Vinicí obecní majetek, osvětlení, lavičky (kde jste je viděl), asi myslíte ty před nákupním střediskem atd.

Nedomníváme se tedy, že by naše firmy hospodařily s něčím, co jim nepatří a co hodláte nazývat jinak.

Váš názor, pane doktore, jako občana nás skutečně nezajímá a poté, co jsme spářili i Váš podpis pod tzv. "Zvířecí vyhláškou" se ani nedivíme, že nechápete. My se opravdu nemusíme cítit ohroženi školní jídelnou hospodařící v režii obce. Zastáváme pouze názor, že školní jídelna má sloužit především školní mládeži a nemáme ani výhrad proti stravování dobříchovických důchodců, protože oni na Vinici na oběd asi denně jít nemohou. Znovu zdůrazňujeme - nam nevaří školní jídelna ani její zaměstnanci. Vadí nám pouze přístup OÚ k této jídelně.

Pane doktore, pan Ing. Antonín Vaněk skutečně na schůzi ODS přednesl svůj názor, že školní jídelna je dotována obcí, a protože i Vy porušujete etiku a uveřejňujete skutečnosti z jednání strany, z kterého dokonce není ani autorizovaný zápis, dovolujeme si i my zveřejnit Váš postoj na této schůzi ze dne 17.11.1993. Názor pana Ing. Vaňky, že školní jídelna je dotována obcí jste potvrdil, neznal jste však výšku částky. Dokonce i jeho přesvědčení o neexistenci stravovací komise a o nekontrole jídelních lístků místním pediatrem jste potvrdil. Při rozhovoru s paní starostkou však nastalo velké divení, protože paní

[3]

KUKÁTKO 2/94

PROSINCOVÁ VELKÁ VODA

Ve dnech 21. až 27. prosince 1993 prošla Berounekou velká voda; kulminovala ve středu 22.12. ve 22.⁰⁰ hod., kdy na vodočtu v Berouně bylo 380 cm (průměr je 120 cm), což odpovídá průtoku 388 m³/sec. (průměr je 35 m³/sec).

Od 22.12. 10.00 hod. do 24.12. 14.00 hod. byl vyhlášen II. stupeň povodňové aktivity - pobohotovost. Hasiči v Řevnicích a obce Řevnice, Lety, Dobříchovice, Všenory a Černošice své úkoly plnili (např. evakuace stavebních materiálů z inundaace) a součinnost a informovanost fungovala. Stejně tak i s průmyslovými podniky Gematrix, Komex, Polystyren.

Průběh na vodočtu v Berouně:			
21.12.	úterý	7.00 hod.	174 cm
		21.00 hod.	272 cm
22.12.	středa	7.00 hod.	324 cm
		22.00 hod.	380 cm - kulminace
23.12.	čtvrtek	7.00 hod.	368 cm
24.12.	pátek	7.00 hod.	290 cm
25.12.	sobota	7.00 hod.	274 cm
26.12.	neděle	7.00 hod.	255 cm
27.12.	pondělí	7.00 hod.	228 cm

Byla překročena dvoúletá voda, která je 327 cm, a téměř dosažena pětilletá, která je 397 cm na uvedeném vodočtu.

Četnost povodňových jevů v prosinci není velká a opakuje se v průměru asi jednou za deset let (1903, 1909, 1922, 1925, 1939, 1967, 1974, 1981, 1993), a to nejčastěji právě před vánocemi. Souvisí to s teplotní anomálií, tzv. vánočním oteplením, které se projevuje asi v 70 % případů a na které upozorňuje lidová pranostika: *Na Adama Evu čekajte oblevu.*

Prosincová voda byla způsobena táním sněhu na Šumavě a velkými srážkami v západních Čechách a z prosincových povodní byla za 90 let a jeden den nejvyšší. 21.12.1903 byla povodeň s průtokem 1038 m³/sec. podstatně vyšší.

Z přítoků Berounky byly největší průtoky zaznamenány na Úhlavě a Úslavě, vysoké na Mži, Radbuze, střední na Klabavě, Střele, Rakovnickém p., Litavce, Kačáku a Radotínském p. Zvláštností této povodňové vlny bylo netypické velmi pomalé klesání hladiny na dolní Berounce - nižší než 1 cm/hod. způsobené nestandardní kulminací na přítocích a dalšími srážkami v západních Čechách. Zarážející bylo neobyčejně množství "nepotopitelného" TKO umístěného vodou a někde shromážděného v úplavech - především polystyreny a sprejové bombičky, lahve apod.

[Přetisk článku napsaného pro okresní zpravodaj (redakčně kráceno).]
Ing. Pavel Kyzlík, okresní povodňová komise

OHLÉDNUTÍ ZA ČINNOSTÍ KLUBU DÚCHODCŮ V R. 1993

Schuzky přízmvců Klubu se téměř pravidelně konaly každé druhé úterý v měsíci v restauraci "Pod vlnicí". Účasti se polybovala mezi 40ti až 50ti členy, což svědčí o trvalém zájmu.

Na programu byly přednášky, např. dr. Daněše o vzniku českého státu od Sába až po Karla IV., o rodu Martínův a Smečné, o Emě Destinnové, o posledních Přemyslovcích, o historii Těšínska. Bohužel, další zamýšlené přednášky o naší historii ukončilo jeho náhlé úmrtí. Pani dr. Kwietonová se s námi podělila o zajímavé zážitky ze své praxe v Alžiru, Kameru a Kambodžě. Dále jsme se zabývali historií emancipace žen, vznikem Klubu amerických žen v Praze, Vlad. Neffem a Vojtou Náprstkem a dalšími zajímavostmi z literatury.

Dvakrát nás navštívila pani starostka Doležalová a seznámila nás s aktuálními problémy obce. V poslední době byl zahájen cyklus paní učitelky Šulcové o postupu výuky a výchovy dětí v obecné škole. Vděčným a zábavným čtením jsou povídky od Františka Nepila, které výtečně podává pani Šarounová. Na programu nechybí ani poezie, básně Jana Nerudy, Sládky, Vrchlického, Urbánkové, Seiferta, Ščipačeva, Nezvala a v neposlední řadě verše naší básničky, pani Kamilly Káčové. Pro obveselení si vyprávíme vtipy, anekdoty, čteme ze soudniček a někdy si i v sedě zaevidujeme.

Vždycky nás potěší, když mezi nás přijdou děti z mateřské školy a předvedou, čemu je pani učitelky naučily. O letošních vánocích nám zahrála a zapívala i skupina dětí ze základní školy.

Tradičně jsme jezdili na zájezdy za poznáváním památek a přírodních krás. Navštívili jsme Rožmítal, Smečno, Lány, přehradu Orlick, zámek Kozel, klášter v Břevnově, hrad Křivoklát a Jílové. Na úhradu zájezdů značně přispívá obecní úřad.

Zarmucující události bývaly úmrtí. V roce 1993 opustili naše řady - pan Batulka, pani Stěpánová, pani Klimešová, dr. Daněš, pani Kecková a pan Lejčar. Proti tomu jsou radostná vysoká výročí narození stálých návštěvníků Klubu.

Události a zajímavosti v Klubu je mnoho víc, ale i z tohoto přehledu je patrna bohatá činnost, o kterou se starají: D. Ryšavá (předsedkyně), L. Gemperlová (jednatelka), V. Salabová (pokladní) a B. Škrachová, která má na starosti evidenci.

Věříme, že i v roce 1994 budeme mít dostatek námětů a ochotných přispěvovatelů pro pestří chod Klubu a že i nadále nám restaurace "Pod vlnicí" poskytne sřechu nad hlavou a příjemné prostředí.

D. Ryšavá

>>> GASTRONOMICKÁ HLÍDKA <<<<

(OD DOBŘICHOVICKÝCH STOLŮ)

Vážení čtenáři!

Když jsem pořádal loňský ročník Kukátka do souhrnného obsahu, vybavovala se mi také všechna kritická slova, která jsem na adresu našeho časopisu vyslechl, a zatoužil jsem po rubrice čtenářsky vědné, rubrice, která nic nekřtí, nepříkládá prst na tep doby, nezamýšlí se nad závažnými aktuálními problémy, ale působí jen radost a potěšení všem, kdo ji čtou. Zatoužil jsem po rubrice, která by splnila tento požadavek, ale zároveň přinášela něco velmi podstatného, co nemizí prvním přečtením, ale k čemu je možno se neustále vracet. Obsah byl dokončen, a tak zbyl čas zabývat se myšlenkou, která se zatím rodila jen jako vedlejší produkt kdesi vedle hlavy. Řešení problesklo u skvělého nedělního oběda: Proč nepřispět k všeobecné inflaci kuchařek klasických i nových, psaných gastronomickými odborníky i herci, operními pěvci a výtvarníky? Proč si nedat vzájemně nahlédnout pod naše dobřichovické pokličky? Sestavme si naši, dobřichovickou kuchařku!

Žijeme v zeměpisných sířkách, kde se iniciativa třetia prací. A tak nezbylo, než abych se nikterak geniálního námětu ujal sám. Věřím, že najdu následovníky, ochotné se podělit o tajnosti svých kuchyní.

K úkolu, který vyplýval z nápadu zrozeného vedle hlavy, jsem povolán jen částečně: k smrti rád dobře jím. Vařit samozřejmě umím, ale co jsem si vzal ženu stejného vyznání, podílím se na utváření našeho domácího gastronomického stylu spíše ideově. Kuchařky tvoří pevnou součást mé knihovny. Už si v nich více čtu, vaříme spíše z volné ruky. Rukopis naší kuchyně je ale bez nich nemyslitelný. Podnikli jsme díky nim řadu gastronomických výletů po celém světě a integrovali do běžného vaření řadu jídel a postupů. Mám rád kuchyni francouzskou, italskou, ruskou, gruzínskou, maďarskou, čínskou i indickou, skrze ně ale stále více oceňuji kuchyni českou. Pozicí svíčkové na vrcholu mé gastronomické hipparády zatím nedokázalo oňást žádné z jídel světových kuchyní se seberafinovanější chutovou orchestrací. Stačí mi vyslovit kulajda či hluchec, abych se proměnil v Pavlovova psa. Stačí okusit dobrý hospodský gulášek, tolik vzdálený maďarskému pravzoru, abych byl hrdým Čechem. Mnohé neumíme a snad se ani nenaučíme, vařit ale my Čechové umíme.

Nabízím vám několik našich oblíbených jídel, v nichž si přes českou kuchyni podávají ruce kuchyně evropské i orientální, dvě české variace na orientální temata, brynzové hoody, v nichž se tak půvabně snoubí v českém žahadku Ukrajina a Slovensko s českým pivem, jednoduchou zlomyslností, která vás vyřadí na pár dní ze sociálních kontaktů, a na úvod a závěr dvě slavnostní jídla vpravdě královská.

L. P.

KOLOŠVÁRSKÉ ZELÍ

Maďarsko

500 g libového vepřového masa, 3 lžíce oleje, 2 středně velké cibule, 1 lžíce mleté sladké papriky, 1 lžíce rajského protlaku, 1 rajče, 1 zelený paprikový lusk, sůl, 2 nožičky vepřové klobásy, 4 kotlety, 4 vejce, 3 lžíce sádla, 0,4 l kyselý smetana, 200 g rýže, zelí

Nejprve připravíme vepřový perkelt: Maso nakrájíme na kostky. Drobně nakrájenou cibuli zpěníme na sádle, přidáme mletou papriku a krátce osmaháme. Pak přidáme maso, osolíme a chvíli vše opékáme. Směs nutno podlévat vždy, když se šťáva odděluje od tuhu. Paprikový lusk a rajče nakrájíme na jemné nudličky, přidáme k masu a dusíme do měkka. Odstavíme až po zhoustnutí šťavy.

Vejce uvaříme natvrdo. Klobásu pokračujeme na tenká kolečka. Kotlety naklepeme, natrižeme na okrajích, osolíme a opepríme. Zelí dusíme do poloměkka (lépe užít sterilované zelí). Rýži vaříme 10 minut ve slané vodě (do poloměkka) a ihned sceďíme. Vejce nakrájíme na kolečka. Zapékací mísu nebo pekáček vymažeme sádlem a klademe do ní připravené suroviny v následujícím pořadí: 1. vrstva dušeného zelí, 2. vepřový perkelt, 3. nakrájená vejce, 4. vrstva vařených rýže, 5. kousky sádla, 6. vrstva koleček klobásy, 7. vrstva zelí, 8. kotlety. Zalijeme kyselou smetanou a vložíme do předehřáté trouby.

**

KUŘE CZU-MA-LO

Podbrdsko

Kuře, rýže, destilát, wei-chen, chilles, zázvor, Ceres

Kuřecí maso nakrájíme na nudličky a vsypeme do rozpaleného tuku zázvoru s rýží (nepředvařenou). Přidáme chilles a zázvor a osmaháme dohněda. Pak do směsi vmícháme omáčku wei-chen (možno nahradit kvalitnější worcestrovou omáčkou), popř. trochu sojové omáčky, podle potřeby přisolíme a podlijeme několika polévkovými lžičkami pálenky. Jakmile alkohol vytéká (pozor na možnost vznícení výparů), přijíme tolik vody, aby směs byla právě zakrytá. Pokrm ještě získá, použijeme-li místo vody kuřecí vývar. Necháme asi 15 minut vařit. Před podáním ještě dochutíme omáčkou wei-chen.

LISTOVÁNÍ LETOVÁKEM Č. 6

Letovák, zpravodaj letovských občanů a chatarů, vydávaný OÚ Lety, vstoupuje letos již do 36. ročníku. Listujeme zatím posledním číslem ročníku loňského, během něhož Letovák díky redakční radě, redaktoru Miroslavu Michálkovi a péči letovských podnikatelů vyrostl do krásy. Už jsme si na dobříchovicích pultech zvykli na výraznou barevnou obálku se znakem Letů a 16 dobře graficky upravených a kvalitně tištěných stránek.

Pan starosta Miroslav Cvanciger se ve svém bilancování uplynulého roku zabývá především průběhem dvou významných staveb, které Letovští provádějí moudře současně, splaškovou kanalizací, budovanou v součinnosti s naší obcí, a vodovodem z Karlíka. I. etapa kanalizace byla dokončena již v listopadu, na II. etapu bylo vydáno stavební povolení. Ministerstvo zemědělství schválilo dotaci na stavbu vodovodu ve výši 1.5 milionu Kč. Čerpací zkoušky slibují kvalitní pitnou vodu pro Lety i Karlík.

Ve stručných zprávách z činnosti obecního úřadu se dovidáme, že Letovští začali projednávat návrh územního plánu, OÚ pořídí nové orientační tabule s názvy ulic a jednotné tabulky s popisnými čísly a přivýkají děti z mateřské školy na třídění odpadu díky novým kontejnerům. Znak, který známe z obálky Letováku, se 905 let od první písemné zmínky o Letech stane znakem oficiálním: pan starosta již přijal ústní potvrzení jeho schválení, příslušný dokument jen čeká na podpis předsedy parlamentu.

Stejně potěšitelná a inspirativní je záměr obecního úřadu vydat publikaci o historii obce. Výzva pana starosty směřuje k získání písemných vzpomínek, dalších dokladů a obrazového materiálu. Věříme, že i mezi našimi čtenáři se najdou pamětníci a zajemci o historii regionu, kteří by mohli letovskému obecnímu úřadu pomoci v uskutečnění tak cenné myšlenky.

Obraz bohatého letovského dění doplňují informace o tradičním vánočním turnaji ve stolním tenise, pořádaném v závěru loňského roku již po sedmadvacáté, a o podzimních zápasech, které Fotbalový klub Lety vynesly na 1. místo v tabulce okresní soutěže. Až z Letováku jsme se dozvěděli, že v říjnu proběhlo také utkání dvou starých gard, dřívějších hráčů Letů a dřívějších hráčů Dobříchovic, se smírným výsledkem 2 : 2 (1 : 1). Program listopadového koncertu komorního smyčcového orchestru QUATTRO CORDE obsahoval vedle děl Tümových, Mýslivčkových a Dvořákových také světovou premiéru díla dirigenta orchestru J. Franka.

Prof. dr. Jiří Berkovec uvádí pod titulkem Betlémské zpěvy zajímavé údaje o původu a vývoji některých vánočních zvuků, věnuje se ale především hudbě spjaté s vánočním časem. Četné pastorální mše, pastorely, motety, nespory, které poskytl nápěvy českým koleďám, jsou také dílem českých kantorů 19. a 20. století, působících v našem regionu: dobříchovicického Matěje Českého, řevnického Karla Bořického, autora mše Měšťaně betlémské, mníšecových Václava Haana, Jana Hataše, Josefa Jakoubka, Jana Jakuba Ryby, Jana Pravoslava Příbka a jeho bratra Václava. Ocitujeme z článku prof. Berkovce alespoň půvabný výklad

poznámky "Ožralci v arestě", kterou k opisu pastorely Jana Hataše připojil kantor Antonín Borový ve Zlaté Koruně: "Lze ji vysvětlit se zřetelém k poznáním okolnostem dobového provádění vánočních skladeb, víme-li, že i na kostelních kárech někdy docházelo k pohoršlivým nepřístojnostem, zvlášť když se tam dostavili muzikanti po štědrovečerní či silvestrovské oslavě v stavu sorva siřizlivém. Rozjaření hudci se asi pohádali, možná že se i poprali (podobně jako před časem v Turnově, kde jeden z hráčů dostal basou »štitis do nosu, až okrvavěl«), takže musel zakročit rychluď a dal odvést vyrážníky do šatlavy. (...) Jak patrně, od doby Jana z Holešova (autor Pojednání o Štědrém večeru z konce 14. stol., kritujícího také "zvyky hanebné" - pozn. red.) se ráz vánočních obyčejů našich předků příliš nezměnil, do dění počestného se občas vmísly i příhody nenáležející."

Letovský receptář je samozřejmě nubrika vědná, trojice receptů stojí za vyzkoušení (už jsem neodolal a otestoval zelné placičky - vynikající). Dobré myšlenky se šíří rychle. V tomto čísle Kukátka již také najdete podobné radostnou nubriku.

Jeden z článků č. 6 čísla XXXV ročníku Letováku přetiskujeme v plném znění. Jde totiž o skutečně dobrou zprávu:

DOBŘÁ ZPRÁVA

Bližší se doba vánoční a loučení se starým rokem. Přitom se nevyhneme nějaké té skleničce dobrého moku. Tentokrát však nezvedneme varovně prst a nebudeme psát o škodlivosti alkoholu, ale právě naopak. Přečetli jsme si totiž, že červené víno, je-li konzumováno v pravidelných malých dávkách (přibližně dvě sklenky denně), výrazně snižuje úmrtnost z kardiovaskulárních příčin. V tom směru byl proveden výzkum na více než 51 000 dobrovolnicích, jehož výsledky ukázaly, že spotřeba asi 35 g alkoholu denně (to jsou ony dvě sklenky) snižuje riziko srdečních a cévních onemocnění až o 40 %. Tento vliv byl zjištěn u mužů i žen, u starších osob, kuřáků i nekuřáků. Důležité však je, že příznivý vliv alkoholu existuje pouze v případě pravidelné spotřeby v malých dávkách. U nadměrných konzumentů alkoholu naopak tento typ úmrtnosti stoupá. Jak se zjistilo, je červené víno pro tento ochranný vliv nejučinnější, avšak v malé míře se mohou užítvat i jiné druhy alkoholických nápojů, například bílé víno, pivo, nenuškodi ani malá šampaňka něčeho ostřejšího, ovšem jen v případě, že lékař vám ze zdravotních důvodů požádá alkoholu výslovně zakázat.

Takže se budeme držet hesla "všeho s mírou", popřejeme si hodně zdraví do nového roku a přijijeme si s chutí dvěma skleničkami vína!

Zpracovala P. M.

Což rádi s přáním všeho dobrého v novém roce redakční radě Letováku činíme.

***

JAK SE VÁM LÍBÍ ?

Prestížní cenu STAVBA ROKU získalo na FOR ARCH 93 nové středisko drobného podnikání v Třebíči, postavené v roce 1992 zhruba za 4 měsíce podle projektu ing. Jana Hruzy a firmy Kapucín Třebíč (spolu s firmami VESAS Třebíč a H + S elektro Třebíč také dodavatele stavby). Z iniciativy

a nákladem města byl nevládný dvůr domu č.23 na Karlově náměstí s garážemi proměněn v půvabné klidné náměstíčko, rozšiřující výrazně obchodní plochu hlavního třebíčského náměstí, stále ještě oběhovaného příjezdni dopravou. Z ruchu náměstí lze průchodem vstoupit do klidného prostoru, vymezeného ze dvou stran útlými podloubími, do něhož se otevírá 12 obchodů pro soukromé podnikatele, vytvořených adaptací původních garáží. Nové náměstíčko dotváří dvoubarevná zámková dlažba a drobné parkové úpravy s lavičkami a svítidly. Prostor k nerušeným nákupům, posezení, setkáním. Ideální městská investice.

Nejde zároveň o ideální námět pro Dobříčovice? V debatach nad územním plánem se znovu vrátila potřeba dořešení dobříčovického centra jako protiváha zamýšleného vytvoření nového náměstí u školy a haly BIOS. Křížovatka ulic Palackého a 5. května, dnešní přirozené centrum Dobříčovic, je degradováno stejně jako hlavní třebíčské náměstí dopravou a navíc znešvařeno slepými průčelími domů, obnaženými horlivým bouráním. Snad se najde investor, který nesmyslný parčík s pomníky socialistické názorné agitace a nevládní parkoviště s miniaturní parodií na park, korunovaný smutně nachýlenou telefonní budkou, nahradí kvalitními stavbami, schopnými vrátit hlavní křížovatec formu. Ulice 5. května již díky novým obchodům ožívá, dávný námět na využití prostoru bývalých dilen JZD tak získává na přitažlivosti. Třebíčský příklad pak zpřesňuje představa jeho možné podoby.

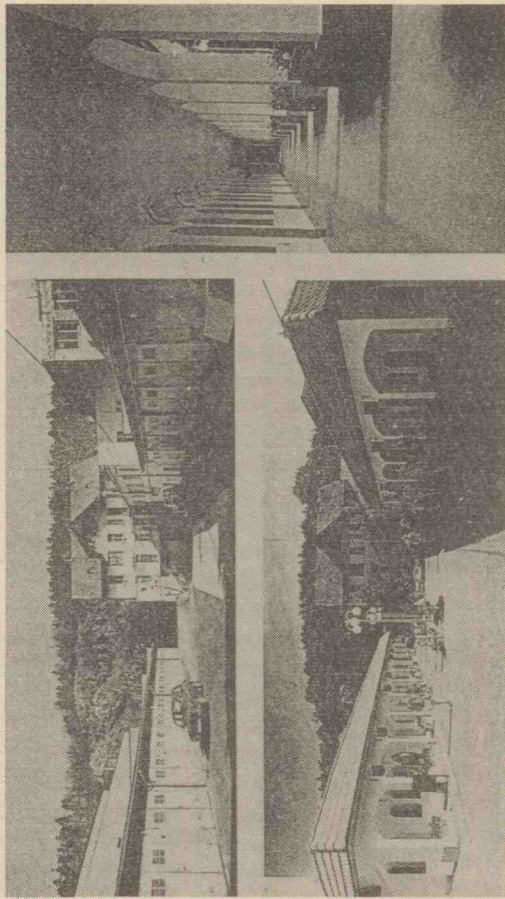
Je tu možnost dát obci, co jí tak citelně chybí. Zamýšlený rozvoj rekreačních funkcí obce i rozšiřující se výstavba nových vil a rodinných domů jsou bez péče o obchodní síť, zázemi pro společenský a kulturní život a výrazné zvýšení pozornosti, věnované podobě obce, nemyšlitelné. Díky aktivně dobříčovických podnikatelů se rozšířila obchodní nabídka, většina nových obchodů ale obci na kráse nepřidala. Budky boudičky, jímž by to slušelo nanejvýš jako staveništi kantičné, nepomohou návratu Dobříčovic k obrazu vyhledávaného letoviska.

Proč třebíčtí radní investovali téměř 2 miliony do nového střediska? Vyjádřili touto investicí, že jim záleží na podobě města a jeho občanech, ale samozřejmě až poté, co si spočítali výhodnost investice. Nejde jen o návratnost. Obchodní středisko vytváří nabídku pro ty, kdo nedispungují vhodnými prostory v centru, svádí podnikatelský potenciál na místo, kde je potřebný, a dává mu předem vhodný architektonický rámeček. Podobná nabídka také vytváří ideální příležitost pro přirozenou, neadministrativní regulaci soukromého obchodu a služeb. Diferenciaci nájemného lze probudit k životu služby, které v obci citelně chybějí, nebo je přilákat z hůře dostupných míst do centra, udržet životně důležitě obchody a služby, které mnohde zanikají pro nelukrativnost, nedokonalost legislativy či ztrátu prostor. Ze tyto situace nemusejí být nijak vzácné, dokládají dnešní dobříčovické potřeby s propan-butanem, na něž je závislá řada domácností. Výhody konkurence obchodníků za rovných podmínek ostatně znala i středověká města, budující své kotce a masné krámy.

V uvedených souvislostech vyvstává výrazně ještě jeden, i na těchto stránkách mnohokrát konstatovaný dobříčovický dluh: obec ztratila (připravila se, nechala se připravit) o nezbytné prostory pro svůj společenský, politický a kulturní život. Důsledky se už připomínají, s blížícími se komunálními volbami jich bude přibývat. Investice, podobná třebíčské, se nemusí omezit na obchody. Bylo by jen logické k náměstíčku, jehož život zajišťuje obchodní ruch, připojit univerzální sál pro občanská shromáždění, koncerty, přednášky, divadelní představení, projekce, výstavy, obchodní presentace atd. a drobnější prostory, jimiž by obec nabídla podmínky pro život osvětové besedy, místních spolků, sdružení, politických

stran, nejrůznějších seskupení dětí a mládeže i pro jednorázové komerční aktivity. Prostor, který by mohl žít každou hodinou každého dne v roce, aniž by jeho život musela obec udržovat příliš velkými dávkami umělé výživy z obecního rozpočtu, se tu po zámku JZD nabízí...

P.N.

Fotografie střediska drobného podnikání v Třebíči jsou dílem Jana Hrušky a byly převzaty z časopisu *Architekt*, roč. XXXIX, 1993, č. 25/26, s. 16.)

>>> T R O C H A P O E S I E <<<

Pes Elipes

Dával doma najevo mi
Body,
že by se rád proběh'
kolem vody.
Na procházku k řece tedy
vedu psa,
nevěda že skrývá se tam
elipsa!
Vyděšeně hledí její
ohniska,
neboť velké obavy má
ze psiska,

pes však prutem přítulně
se ohání,
nedá na její báživé
chování,
běhá, šteká, poskakuje,
kusy dělá psi,
až na tváři vyloudí ji
úsměv elipsy.
Tak se spolu skamarádí
elipsa a pes
a z našeho Body stal se
Elipes!

HgS

NĚKOLIK DOTĚRNÝCH OTÁZEK ...

Úvodem děkuji J. Matloví za zprávu z jednání OZ Dobřichovice dne 13.12. 1993. Rád bych se těchto veřejných zasedání účastnil. Jsem však pracující člověk (t.j. v pracovní době pro firmu pracuji, nikoli jsem zaměstnan) a do práce musím přijít odpočatý. Pakliže bych uprostřed týdne seděl na schůzi OZ dlouho po půlnoci, dostal bych se do práce nevyspalý, stal bych se pro firmu, která mne platí za podaný výkon - zadarmo drahým. Přimlouvám se proto, aby veřejná zasedání OZ (nejsou tak často) byla pořádána buď v pátek večer, nebo v sobotu odpoledne. Pochopitelně nejen kvůli mně...

Ad č.p. 26: výsledek je jasná závist a nepřejknost ze strany OZ. Pan Vrbenský velmi přesně vyjádřil to, co bývaly "grundy". Č.p. 26 je totiž - že "byl patřen obci" a že v rámci restituce dostali Ghaniovi 1/2 je evidentně nesmyslný produkt nepráva v tomto "státě" po r. 48. Čekat na rozhodnutí soudu? Proč? Proč neumí OZ být velkorysý a přestože není spokojeno se stylem jednání Ghaniových, prostě jim statek (resp. 1/2 statku) nepostoupí tak, jak navrhol p. Vrbenský? Odpověď: "My MČČ (Malý Český Člověk) máme zásadu "Když ne já, ty také ne. Když já ano, tak ty taky ano..."

Stále ještě...(Kromě toho "prodělek" je taky obchod. Prodělek pro obec finančně, morálně by to byl obrovský výdělek...)

Ad "Diskuse veřejnosti."

Bůh mne chraň před hydrogeologem, jenž stanoví měření výhubů z bývalé černé neřizené skládky na rok a v polovině této lhůty měření ukončí. Prý proto, že nic neměřili. Dle paní starostky má k takovému rozhodnutí kvalifikaci. Kde p. dr. Sýkora bere takovou suverenitu? Tento způsob rozhodování mi připadá jako počín absolventa Vysoké školy jasnovidce, nikoli jako jednání seriózního odborníka. Motivovat mimo jiné zastavení měření v polovině stanoveného času úsporou 20 tisíc Kč pro OÚ je nezodpovědný hazard, nikoli známka kvalifikace.

Ale dejme tomu, že tam žádné (kež by) škodlivé výfuky nebudou a skládka se bude reaktivovat. Je zpracován projekt na tech. reaktivaci skládky. Jako občan chci a mám právo vědět:

Kdo projekt zpracoval a kolik Kč za to OÚ zaplatil?

Na základě jakého řízení (posouzení více projektů)?

Komu bylo vydáno stavební povolení (resp. demoliční výměr? - i černá skládka je přece stavba, že, pane dr. Kratochvíle a pane dr. Sýkoro?)?

Kolik má být přesně odtěženo?

Proč odtěženo, když to lze vyhnout na kopec, zaravnit a nemusí tu tak dlouho dumat Taty (čí firmy?), stačí buldozer.

Kdo "dělá" (vice versa 1.-3.) technickou reaktivaci skládky?

Kromě toho konstatuji, že převážet zeminu z "pupku" někam k ČOV je pustý nesmysl. Cui bono? Jak a k čemu chce obec pronajmát prostory bez pořádného příjezdu a na místech, kde žádná pojízdnost za jakoukoli podnikatelskou činnost nepřevezme záruku?

To je mých pár dotěrných otázek či poznámek. Patrně budu OÚ "usazen" s tím, že nejsem informován. Skutečně, o některých nesmyslných počinech OÚ (jako třeba předláždování krajnic v ul. 5. května - vyhozené peníze) jsem informován tak pozdě, jak jen to jde, a takovým způsobem, abych

mohl být kdykoli natrčen z neinformovanosti.

P.S. Článek "Jak se rodí vyhláška..." Opět díky J. Matloví. Tak tohle jsme si snad nezvolili! Jen by mne velmi zajímalo, zda paní starostka tak perfektně, jako stavební zákon (patrně konstruovaný ještě bolševikem tak, aby nebylo možno zholat nic...), ovládá i běžné základy mezičlověckých vztahů. Nebo jsou už zase mezi námi "rovnější"? Nejspíš se mylím. Paní starostka určitě vychází z páně Werichova postulátu: "Dovolte, u nás je pořádek, u nás se nic nesmí!"

Tomáš Vokroj

***

SRDEČNĚ DÍKY, PANE ING.DYKU (NEBO SOKOLE?!):

Jménem dětí Základní školy v Dobřichovicích chci poděkovat Sokolu, zastoupenému p.ing.Dykem. A sice za to, že n e u m o ž n i l dětem v Sokolovně uspořádat oslavu Dne dětí. Přestože součástí této akce by byl i úklid použitých prostor Sokolovny rodiči dětí. Sokol by to nestálo ani haléř, jen trochu dobré vůle.

Zároveň děkuji p.ing.Dykoví za to, že ani za značný obnos nepromajne malý sál Sokolovny k uspořádání plesu podnikatelů. Pan ing.Dyk (nebo Sokol?) jsou pozorní. Nemají rádi děti a dokonce ani peníze.

Vždy jsem se domníval, že Sokol byl a je především kulturně společenská organizace. Sport je samozřejmě součástí kultury. Ovšem Sokol Dobřichovice, reprezentovaný p.ing...Dykem, se navenek chová jako pravý opak kulturně společenské organizace.

S přáním Sokolu vše dobré Tomáš Vokroj
P.S.: Zajímavé, že peníze od URN (Útvar rychlého nasazení Policie ČR) Sokolu nikdy nevdaly...
(T.V.)

***

SDĚLENÍ

Firmy INTERTAZ s.s.r.o. a SIRIUS s.s.r.o. nabízejí dětem dobřichovické Základní školy zdarma k použití sál hotelu Lidový dům v Řevnicích. Zároveň prosíme dobřichovické dopravce o spolupráci při odvozu dětí na takoveto akce do Řevnic a zpět.

***

V zastoupení uvedených firem Tomáš Vokroj

Čtenářům, kteří v tomto čísle nemají hledat pokračování dějin Dobřichovic B.Geringera, se velice omlouváme. Těžce tiskárna redakce aktuálním materiálem byli jsme nuceni Geringerův text odložit do příštího čísla.

Redakce

>>> I N Z E R C E <<<

ŠTĚNATA NĚMECKÉHO OVČÁKA

po velmi pohledných rodičích
jen nepříznivý osudu bez p.p.
nabízejí za rozumnou cenu

Jana, Anča, Kristina, Tereza a Jirí
M A T L O V I

Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
tel. (8-18, J.Mat) 254640-48/1. 223
(odběr možný cca po 20. březnu '94)

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1994

Soukromé inzeráty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatelé: do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Plošná reklama: celá strana 900 korun

první opakování: 1/2 strany 500 korun

každé další opakování: sleva 5% z pův. částky

Inzeráty je možno podávat na adresu redakce
nebo ve filiálce Evrobanky v Dobřichovicích.

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1003035/3200.

Při větších platbách (celostránkové inzeráty) fakturou.

*****
Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a příznivců Dobřichovic a okolí.
Texty v něm zveřejněné tedy nutně nemusí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

*****
DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-západ 14.3. 1985
a registrováno pod č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5. 11. 1990. Vydává Společnost Kukátko,
řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr. E.Caldá, PhDr. V.Czumalo, ing. D.Havlík, ing. M.Kadlecová, PhDr. J.Mat
(předseda). Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 20.1.1994, uzávěrka příštího čísla cca
20.2.1994. Adresa: Jirí Mat, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice.

*****
Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, Š+V Shop v ul. 5.května, novinový stánek u nádraží, koloniál
p.Güntera v Zelené ul., prodejna paní Nešporové u mostu.

[16]

KUKÁTKO 2/94

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji**

**SHINOHARA,
fotosazba,
šití V 1, lepení V 2,
XEROX**